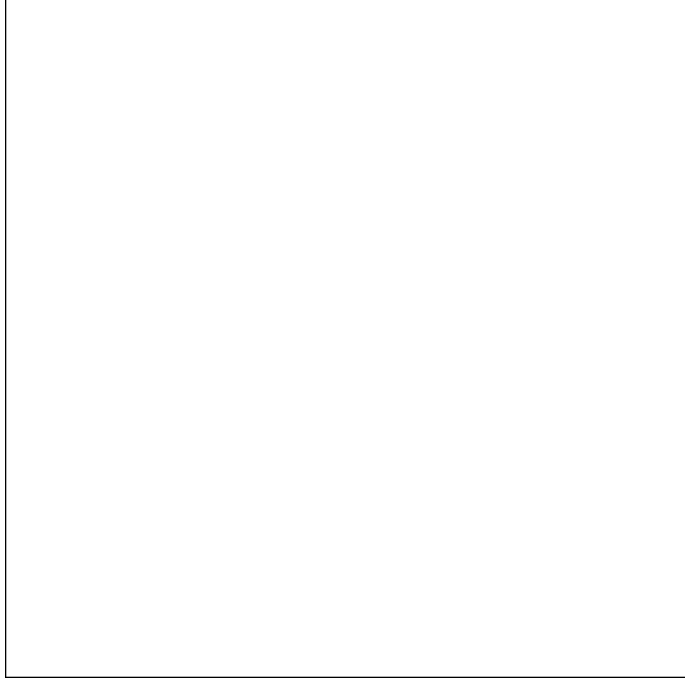

Wakacje u babci

 Violet Otieno

 Catherine Groenewald

 Aleksandra Migorska

4

 Polski

Global Storybooks

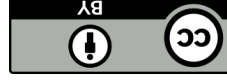
globalstorybooks.net

Wakacje u babci

 Violet Otieno

 Catherine Groenewald

 Aleksandra Migorska

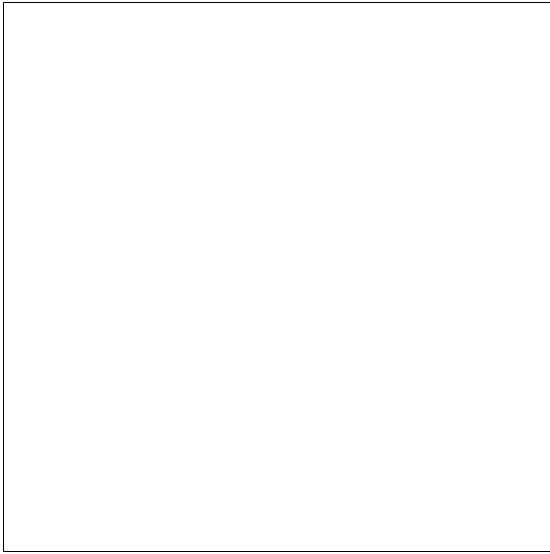

This work is licensed under a Creative Commons

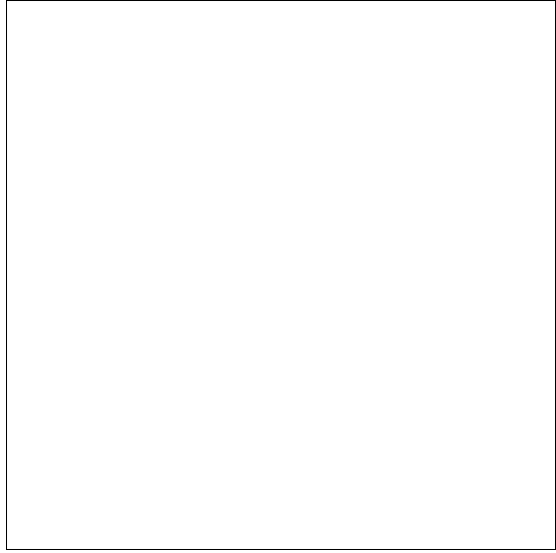
[Attribution 4.0 International License.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0>

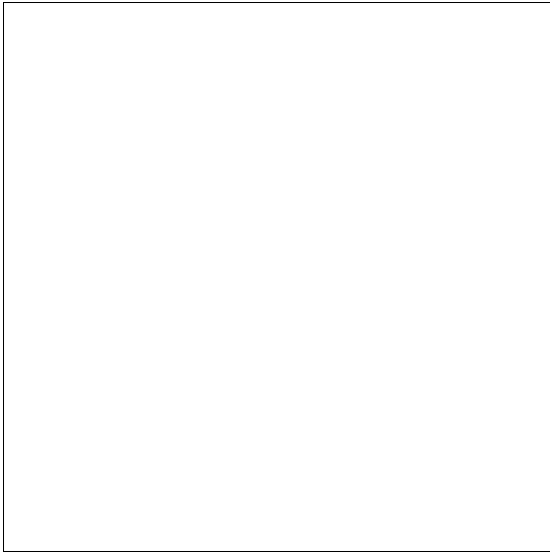

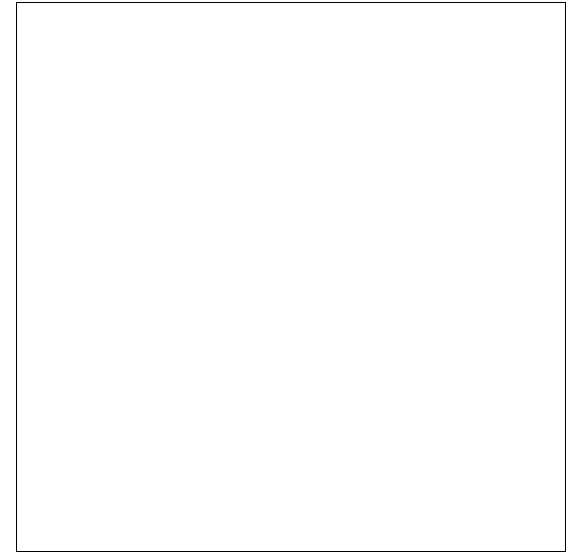
Odongo i Apiyo mieszkali z ojcem w mieście. Nie mogli doczekać się wakacji – nie tylko dlatego, że w czasie wakacji szkoła była zamknięta, ale przede wszystkim dlatego, że w czasie wakacji odwiedzali babcię. Babcia mieszkała w wiosce rybackiej nieopodal jeziora.

Odongo i Apiyo byli tak przejęci wyjazdem do babci, że nie mogli zasnąć. Poprzedniego wieczoru spakowali się i przygotowali na długą podróż do wioski. Całą noc rozmawiali o wakacjach.

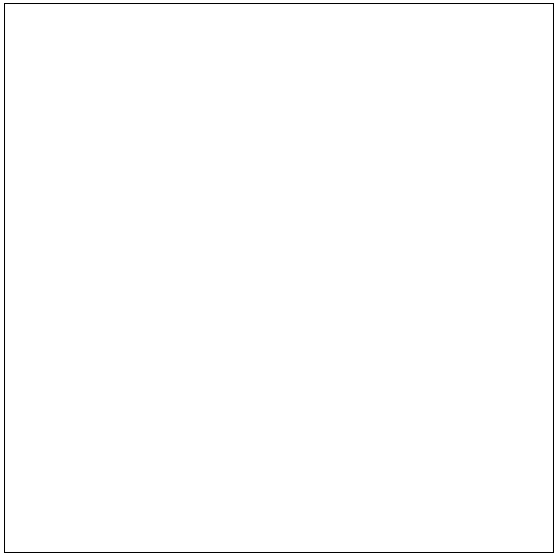

Wczesnie rano wyjechali z tatą samochodem. Mijali góry, dzikie zwierzęta oraz plantacje herbaty. Po drodze liczyli samochody, które ich mijały i śpiewali piosenki.

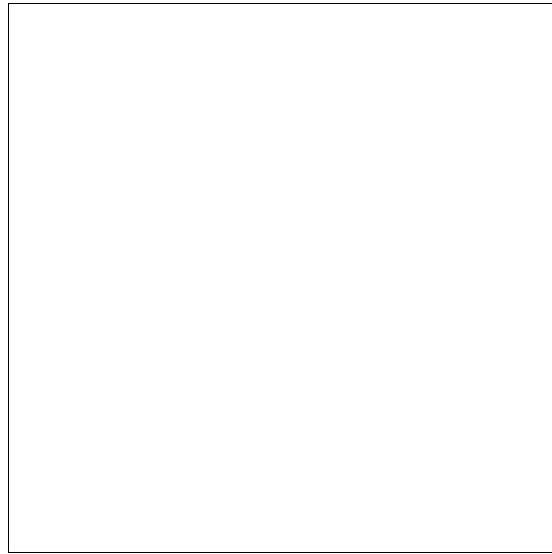

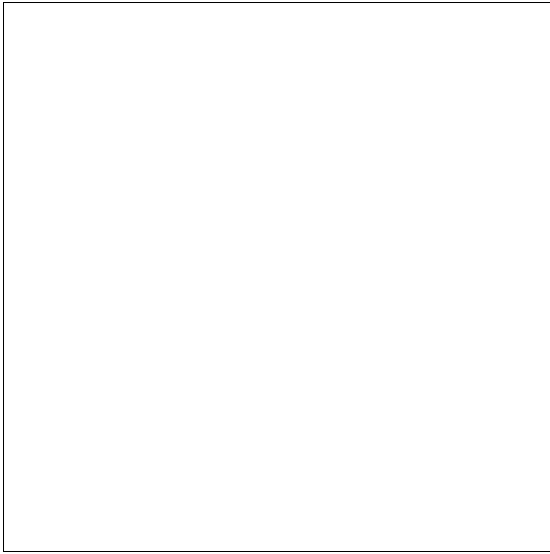
Gdy Odongo i Apiyo wrócili do szkoły, opowiedzieli swoim kolegom i koleżankom o wiosce. Niektóre dzieci lubiły życie w mieście. Inne myślały, że wioska jest lepsza. Jednak najważniejsze jest to, że wszyscy zgodnie uznali, że babcia Odongo i Apiyo jest wspaniała!

Po pewnym czasie dzieci zmęczyły się i
zasnęły.

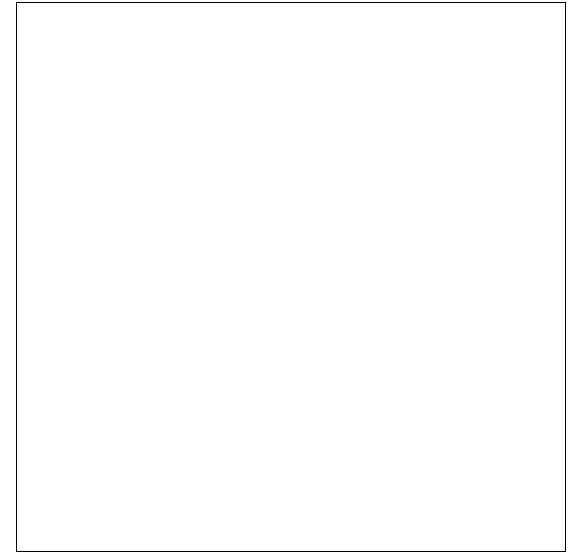

Odongo i Apiyo mocno uściskali babcię na
pożegnanie.

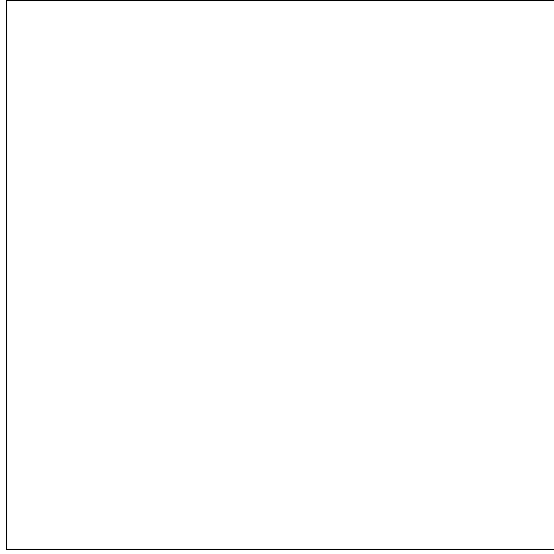

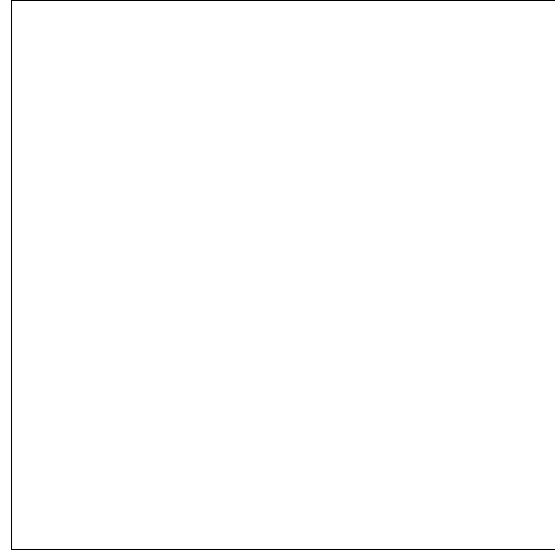
Gdy dotarli na miejsce, Tata obudził Odongo i Apiyo. Babcia Nyar-Kanyada odpoczywała na macie pod drzewem. Była piękną i silną kobietą. Nyar-Kanyada w języku Luo oznacza „córka ludu Kanyada”.

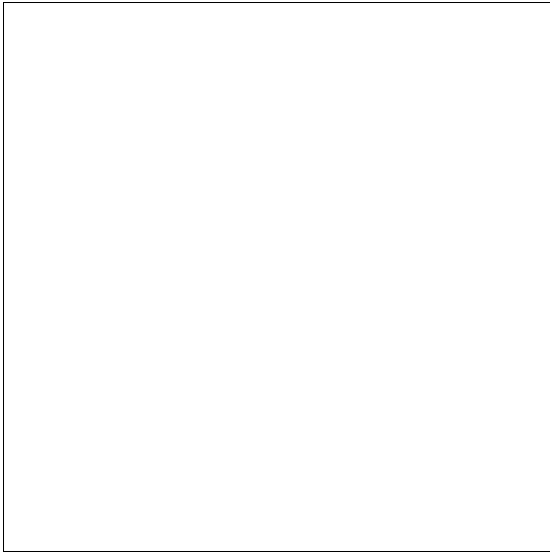
Ojciec przyjechał, żeby zabrać dzieci do domu, ale one nie chciały wyjeżdżać. Błagały Nyar-Kanyada, aby wróciła z nimi do miasta. Babcia uśmiechnęła się i rzekła: „Jestem za stara na życie w mieście. Będę na was czekała, do waszej następnej wizyty”.

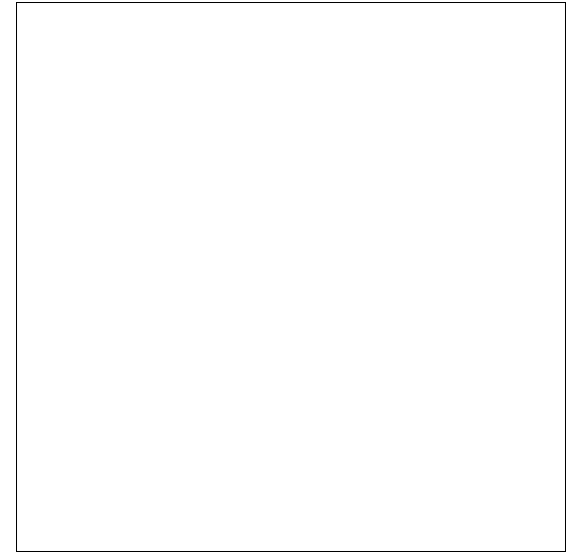
Nyar-kanyada powitała ich w swoim domu
tańcząc i śpiewając z radości. Jej wnuki były
przejęte, gdy wręczały jej podarunki z
miasta. "Najpierw otwórz mój prezent!" –
powiedział Odongo. "Nie, najpierw mój!" –
przekrzykiwała go Apiyo.

Niestety, wakacje skończyły się szybko!
dzieci musiały wracać do miasta. Nyar-
kanyada dała Odongo czapkę, a Apiyo
sweter. Spakowała im też jedzenie na
drogę.

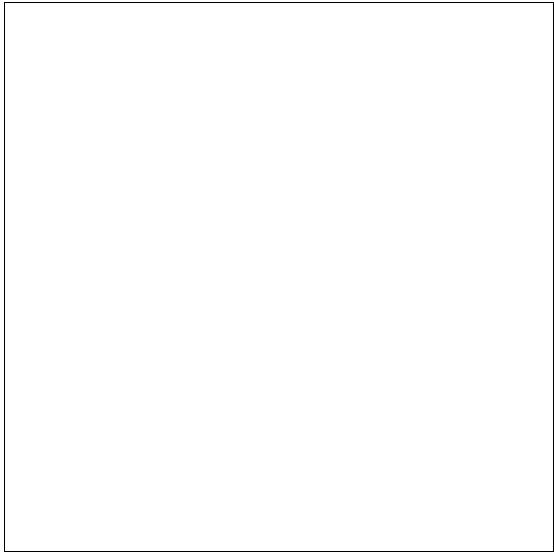

Po otwarciu prezentów, Nyar-Kanyada
pobłogosławiła wnuki w tradycyjny sposób.

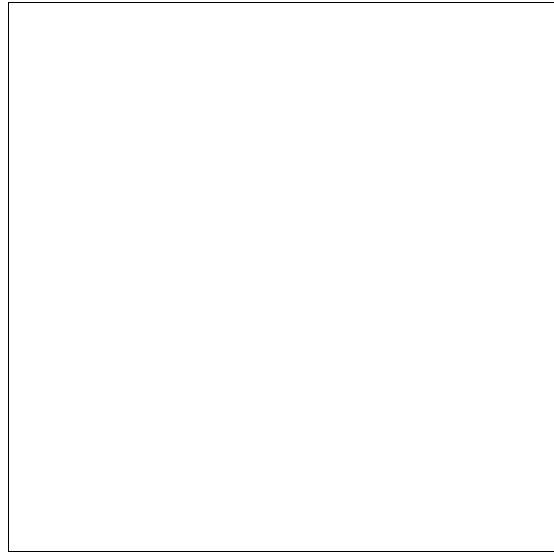

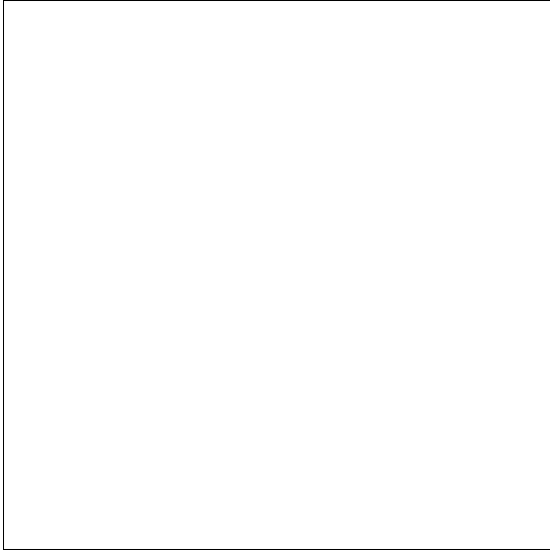
Pod koniec dnia pili razem herbatę chai i
pomogli babci policzyć pieniądze, które
zarobiła.

Potem Odongo i Apiyo wyszli na zewnątrz.
Bawili się ganiając motyle i ptaki.

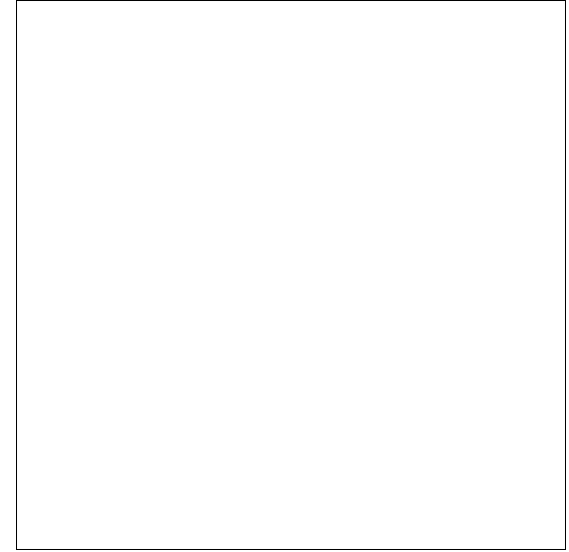

Innym razem dzieci udały się z babcią na
targ. Babcia miała stoisko, na którym
sprzedawała warzywa, cukier i mydło.
Apiyo lubiła podawać klientom ceny, a
Odongo pakował zakupione przez klientów
produkty.

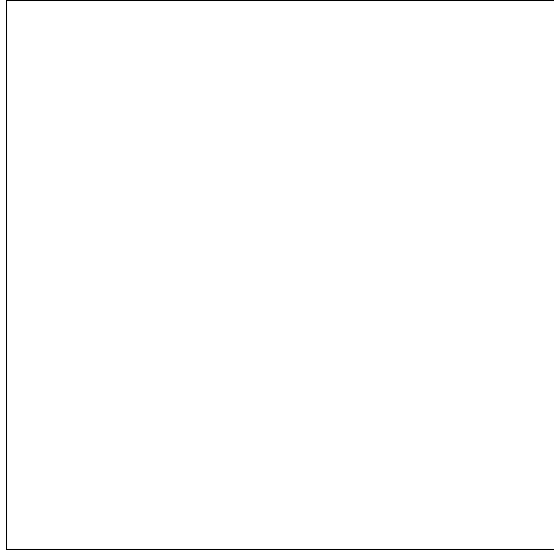

Wspinali się na drzewa i pluskali w wodzie jeziora.

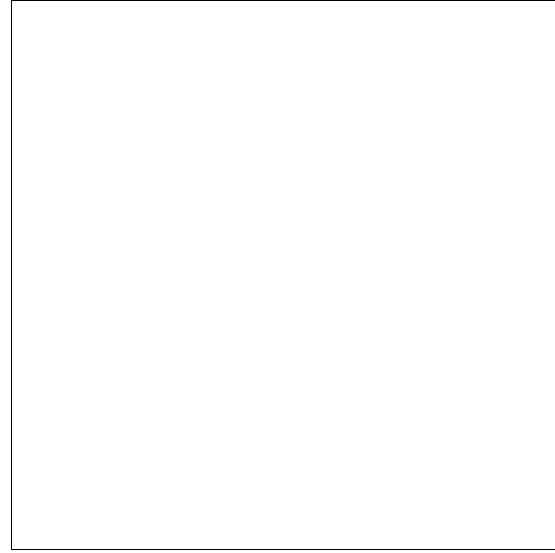

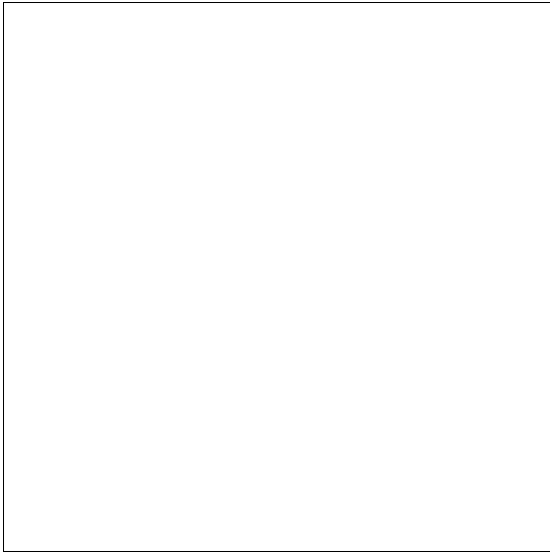
Pewnego ranka, Odongo zabrał krowy babci na pastwisko. Krowy wbiegły na pole sąsiada. Sąsiad był zły na Odongo i zagroził, że zatrzyma krowy jeśli będą zjadać jego rośliny uprawne. Od tej pory chłopiec dbał o to, aby krowy nie sprawiały żadnych problemów.

Po zmrroku, wrócili do domu na kolację. Nie
skonczyli jeść, bo zasnęli przy stole!

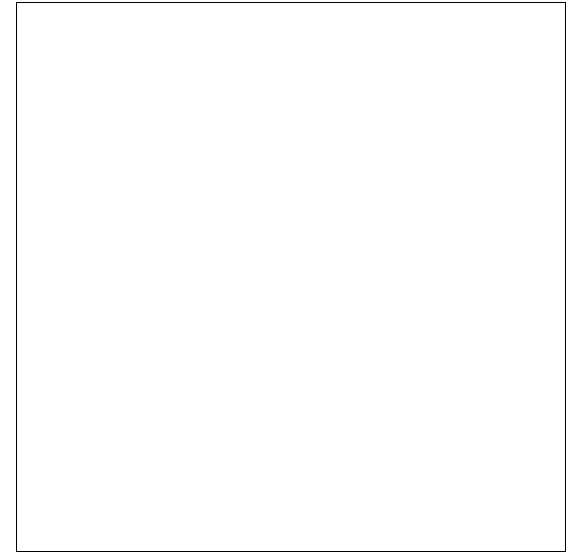

Nyar-kanyada nauczyła wnuki jak
przyrządzać delikatne ugali z gulaszem.
Pokazała im też jak robić ryż kokosowy z
pieczoną rybą.

Następnego dnia ojciec pojechał z powrotem do miasta, zostawiając dzieci z babcią Nyar-Kanyada.

Odongo i Apiyo pomagali babci w pracach wokół domu. Nosili wodę i zbierali drewno na opał. Zbierali jajka od kur i warzywa z ogrodu.